

МИШ І ЖАБА

Жили раз миш і жаба. Вони були собі щирими приятелями. Раз каже жаба:

— Нині буде весілля на тамтому боці ставу. Підемо туди.

Миш налякалася та тихцем сказала, що вона не вміє плавати.

— Е, це дурниця! — відповіла їй жаба.— Я зав'яжу тобі мотузок довкола шиї та перетягну тебе через воду. Лише не бійся!

Миш повірила жабі та дала все з собою зробити. Так-то зачали вони мандрівку. Та коли найшлися¹ посеред ставу, налетів туди великий птах. Схопив миш і проковтнув її. Потім побачив жабу, що звисала на шнурку. Схопив і жабу та з'їв і її. Жаба мала ще настільки часу, щоб з плачем сказати голосно:

— Ах, коби-то я була не зав'язала моїй приятельці мотузку на шию.

Отже, нехай ніхто не дозволить зав'язувати собі шнурок на шию. Хоч би це хотів зробити навіть найліпший приятель і навіть у найкращім намірі!..

¹ Найтися — тут: перебувати, знаходитися.